

LIBRIS | WILLIAM SHAKESPEARE
books

Macbeth

Tragedie în cinci acte

Traducere de P.P. Carp
Prefață de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

Atunci când ficțiunea este mai presus de realitate (<i>prefață</i> de Lucian Pricop).....	7
MACBETH	
Actul I	13
Actul II	39
Actul III	59
Actul IV	84
Actul V	112

PERSONAJELE

DUNCAN, *regele Scoției*

MALCOLM
DONALBAIN } *fiii lui*

MACBETH } *generali ai oștirii regale*
BANQUO }

MACDUFF
LENNOX
ROSS
MENTEITH
CAITHNESS
ANGUS } *nobili scoțieni*

FLEANCE, *fiul lui Banquo*

SIWARD, *conte de Northumberland, generalul oștirii
engleze*

TÂNĂRUL SIWARD, *fiul lui*

SEYTON, *un ofițer din armata lui Macbeth*

Copilul lui Macduff

Un doctor englez și un doctor scoțian

Un ofițer, un portar, un moșneag

LADY MACBETH

LADY MACDUFF

Camerista lady-ei Macbeth

HECATE ȘI TREI VRĂJITOARE

Lorzi, nobili, ofițeri, ucigași, curieri

Umbra lui Banquo și alte apariții

Scena: Scoția. La sfârșitul actului al patrulea: Anglia.

ACTUL I

SCENA ÎNTÂI

*O luncă; tunete și trăsnete
(Trei vrăjitoare intră pe scenă)*

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Pe când ne găsim noi iar la un loc
Cu ploaie, cu tunet, sub cerul în foc?

A DOUA VRĂJITOARE

Gălăgia
Stâmpărată,
Bătălia
Câștigată
Ne adună
Împreună.

A TREIA VRĂJITOARE

Atunci dar intr-amurgul?

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

În ce loc?

A TREIA VRĂJITOARE

Cu toate să venim,
Pe Macbeth acolo avem să-l întâlnim.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Motanul mă strigă.

A DOUA VRĂJITOARE

Pe mine Broscoiul.

A TREIA VRĂJITOARE

Îndată, îndată!

TOATE

Urâtul e frumos, frumosul este urât:
Plutește printre neguri și aer împuțit.

SCENA A DOUA

*O câmpie întinsă lângă Forres.
Vuiet de bătălie. Regele Duncan, Malcolm, Donalbain,
Lennox cu suita lor intră pe scenă.
Un ostaș rănit le iese înaintea.*

DUNCAN

Cine-i omul acesta rănit și plin de sânge?
Din halul lui se vede că poate să ne spună
Cum stă acum răscoala.

Acesta e viteazul

Ce, ca un bun ostaş, de duşmani m-a scăpat.
Amice, sănătate! Fă regelui raport
De crunta-ncăierare precum o ai lăsat.

OSTAŞUL

Era nehotărâtă; ca doi înotători
Ce-n luptă se cuprind paralizându-şi arta.
Netrebnicul Macdonwald (făcut a fi rebel,
C-aşa îl trebuiesc drăciile naturii
Ce-n jurul lui roiesc) fusese ajutat
De dincolo de mare de duşmani ne-nfricaţi;
Şi Fortuna, zâmbind la ticăloasa harţă,
Părea, deşi-n zadar, a rebelului amantă;
Căci eroicul Macbeth – el merită porecla –
Dispreţuind Fortuna, cu spada ridicată,
Ce fumegea fierbinte de-al duşmanilor sânge,
Al gloriei iubit, străbate neînvinc
Pân' ce se-ntâlneşte cu sclavul de rebel,
Şi nu l-a strâns de mână să-i zică ziua bună,
Pân-a nu-l spinteca din creştet la buric
Ş-a-nfige capul lui pe zidurile noastre.

DUNCAN

O, viteazul meu văr! Scumpul meu amic!

OSTAŞUL

Precum de multe ori cu soarele-mpreună
Pornesc furtuni cumplite şi trăsnete grozave
Ce sfărâmă corăbii, aşa dintr-un izvor
Ce promitea sperare, ieşit-a desperare.
Ascultă-nalte Rege: abia de fugărise
Dreptatea oţelită prin mare vitejie

Pe cei nerușinați și sprinteni de picior,
Că regele Norveg, chitind folosul său,
Din nou ne-nvălui cu netrudite oști.

DUNCAN

Și n-a desbărbătat această năvălire
Pe generalii mei, pe Macbeth și pe Banquo?

OSTAȘUL

Ca vrabia pe vultur sau iepurii pe leu.
La dreptul să vorbesc, eu trebuie să spun
Că semănau c-un tun ce prea tare-ncărcat
Trăsnește îndoit. Așa se aruncară
Pe dușmani îndoind loviturile lor...
Vroiau ei să se scalde într-o baie de sânge
Sau să inaugureze o nouă Golgota?
Nu pot să știu...
Mă doare însă rana și cere ajutor.

DUNCAN

Întocmai ca și rana îți șade vorba bine:
Onoare izvorăște bogat din amândouă.
Să i se deie doctori.
(Ostașul iese. Ross și Angus vin.)
Cine vine-acolo?

MALCOLM

Ilustrul Than de Ross.

LENNOX

Ce grabă-n ochiul său!
Așa se uită cei ce au minuni de spus.

DUNCAN

De unde vii, scumpe Than?

ROSS

De la Fife, mare rege, unde steagul norveg
 Îngână pe zefiruri ș-adie răcoreala
 Armatelor noastre.

Norvegul în persoană cu cete-nfricoșate
 Și ajutat de Cawdor, nedemnul trădător,
 Pornise cruda luptă, până ce a Belonei
 Nebiruitul mir, cu nu mai mică forță,
 S-aruncă-n contra lui, spadă-n contra spadă,
 Și braț în contra braț, îngenunchind astfel
 Sumeața-i îndârjire: a spune-ntr-un cuvânt,
 Suntem biruitori!

DUNCAN

O, ce izbândă mare!

ROSS

Încât acuma Sven, regele norveg,
 Imploră împăcare; noi însă n-am permis
 Să-ngoape pe-ai săi, până ce n-a depune
 La sfântul Columban o sută mii de galbeni
 În tezaurul public.

DUNCAN

Cât pentru Thanul Cawdor
 Vroim să nu trădeze mai mult iubirea noastră.
 Du-te, anunță-i moartea și cu fostul său rang
 Salută-l pe Macbeth.

DUNCAN

E drept ca să câștige, prin merit și favoare,
Ce pierde biruitul, Macbeth biruitorul.

SCENA A TREIA

*Lunca, tunet și fulger**(Intră vrăjitoarele.)*

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Unde-ai fost, soro?

A DOUA VRĂJITOARE

Porci am sugrumat.

A TREIA VRĂJITOARE

Dar tu, soro?

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Castane-avea pe brațe, o babă de pilot,
Și rodea, și rodea. – Dă-mi și mie, ziceam.

Lipsește, vrăjitoare! strigă sluta hârcă.

Bărbatul ei conduce pe Tigru la Alepo?

Într-o sită am să-not

Cu guzganul lung la bot,

Să-l ajung – îl ajung, îl ajung.

Îți dau unul din vânturi.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Tu ai bună plecare.

A TREIA VRĂJITOARE

Eu altul pe deasupra.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Celelalte le am toate.
Unul suflă, eu cunosc
Orice punct sau cerc găsesc,
De pe harta de pilot.
Sec ca fânul de s-ar face,
Zi și noapte să rămâie
Prigonit de-a mea mânia:
Cruda boală să-l pălească,
Și în vasul său trăsnească
Trei ori trei și șapte nopți,
Ca s-ajungă el pe morți.
Ce vezi, soro?

A DOUA VRĂJITOARE

Arată, arată.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Inima mea! aproape de mal
Zdrobește pe vas puternicul val.
(Barabane în dosul scenei.)

Barabane... încet,
Căci iată, Macbeth.

TOATE

A păcatului mume, a iadului puteri,
Noi trecem, braț în braț, peste mări, peste țări.
În cerc să ne-nvârtim, așa ne trebuie nouă
De trei ori pentru mine, de trei ori pentru el
Și încă de trei ori, atunci avem nouă
Acum este destul, căci farmecul se ține.
(Macbeth și Banquo intră).

MACBETH

Așa frumoasă zi și slută totodată
Eu încă n-am văzut.

BANQUO

Depart e la Forres?
Oare cine să fie aceste arătări
Uscate și scăzute, sălbatic îmbrăcate,
Ce nu ar semăna că locuiesc pământul
Deși mergând pe dânsul? Trăiți? Sunteți voi vii,
Să pot vorbi cu voi? Se vede că-nțelegeți
Căci fiecare-și pune degetul ciuntit
Pe buzele zbârcite. – Voi ați părea femei,
Deși mă singherește a vă numi așa
Văzând a voastră babă.

MACBETH

De-aveți grai, vorbiți; spuneți cine sunteți.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Fericire, Macbeth! Ferice Than de Glamis!

A DOUA VRĂJITOARE

Fericire, Macbeth! Ferice Than de Cawdor!

A TREIA VRĂJITOARE

Fericire, Macbeth! Tu rege ai să fii!

BANQUO

Ce te-ai speriat, amice? De ce te îngrozesc
Așa plăcute vorbe? Pe sfântul adevăr,
Sunteți o nălucire, sau în realitate
Ce vă arată trupul? Pe nobilu-mi tovarăș
L-ați salutat acum cu mari proorociri
De bunuri și onoruri, de viitor regesc,
Încât el stă uimit; nu-mi spuneți nimic mie?
Puteți voi să cunoașteți a vremilor seminte?
Puteți voi prevedea care fir încolțește
Și care fir se pierde? Vorbiți și către mine,
Deși eu nu implor favorurile voastre,
Nici nu mă îngrijesc de-a voastră dușmănie.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Fericire!

A DOUA VRĂJITOARE

Fericire!

A TREIA VRĂJITOARE

Fericire!

ÎNTÂIA VRĂJITOARE

Decât Macbeth mai mic, cu toate că mai mare!